Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Înfricoșatei Judecăți și Sărbătoarea Sfântului Mucenic Haralambie

Pace vouă, fiilor care străjuiți cetatea Mea cu voi și venirea Mea cuvânt în cartea Mea cea de azi cu voi!

O, fiilor care lucrați pentru Dumnezeu, iată, și în duminica aceasta vă păstoresc, căci sunt așezate de sfinți trepte spre Dumnezeu pentru cei care urcă și se desăvârșesc urcând spre cele plăcute lui Dumnezeu în inima și în fapta omului creștin, iar Eu vin și grăiesc acum cu amănuntul ceea ce nu am grăit atunci când zideam prin cuvânt împărăția cerurilor și puterea cea sfântă pentru ea a celor ce Mă aveau atunci de Învățător, sau a celor ce se țineau pe urma Mea ca să-Mi audă învățăturile, sau să-i vindec de greul vieții pe cei ce mergeau din greu sub dureri fel de fel, iar Eu eram Cel ce le dăruiam viață și ajutorare și Mă dovedeam prin acestea că sunt Dumnezeu din Dumnezeu și că-i atrag spre Tatăl pe cei pribegi de Dumnezeu pe pământ.

O, tot așa lucrez și azi, și amintesc cuvintele cele pline de tâlc și de înțeles, pe care le așezam înaintea celor credincioși venirii Mele de la Tatăl și înaintea celor necredincioși, ca să vadă ei apoi că răul pe care l-au lucrat asupra Mea l-au lucrat asupra lui Dumnezeu, a Fiului lui Dumnezeu, și Care a fost vestit că va veni și că nu va fi primit, ci va fi disprețuit de toți.

În duminica aceasta este însemnată în calendarul creștin grăirea Mea cea de atunci despre ziua înfricoșatei judecăți, când fiecare va primi plată după faptă și va fi trecut la dreapta sau la stânga, oi și capre, oile de-a dreapta ca binecuvântate ale Tatălui și pentru moștenirea împărăției pregătite lor de la întemeierea lumii, iar caprele la stânga ca blestem pentru focul cel veșnic, pregătit diavolului și îngerilor lui cei pedepsiți așa, precum este scris.

Am spus de pe atunci cum va fi, am spus ca să se ia aminte și să nu se uite aceste spuse atunci. Am spus că vor fi adunate înaintea tronului de domnie a slavei Mele toate neamurile, și vor fi despărțite la dreapta și la stânga, după fapte, cei cu iubire de Dumnezeu, și cei fără iubire de Dumnezeu, dovedite acestea prin lucrarea lor asupra trimișilor lui Dumnezeu din toate timpurile ca să fie primiți sau nu, miluiți sau nu, hrăniți, adăpați, pribegi miluiți și înveșmântați, cercetați pentru neputințe sau închiși cu nedreptate, ca și cum ar fi făcut acestea toate lui Dumnezeu, Care i-a trimis pe ei vestitori peste pământ pentru cei ce-L primesc pe Domnul prin ei sau nu-L primesc pe El, o, și așa se va alege de o parte sau de alta, după cum s-au purtat ei cu Dumnezeu pe pământ, în viața lor de pe pământ.

O, fiilor, ce bine ar fi fost și ce bine ar fi să fi luat sau să ia aminte omul la ceea ce am spus Eu atunci pentru ziua slavei Mele, când îngerii tronului slavei și când Cel ce șade pe tron va aduna toate neamurile pentru cercetarea și pentru plata cea după fapta vieții lor! Pentru orice răsplată bună trebuie să muncești mai întâi, și tot așa este și cu viața cea de veci pentru bucuria ei, că trebuie să muncești ca s-o ai din plin cu Domnul, lângă Domnul, de-a dreapta Lui, mai ales că timpul de muncă este aici, în vremea trupului, şi apoi primeşti ceea ce ai muncit să ai, iar dacă nu faci aşa, va fi jalea cea de veci partea ta, şi nu mai poţi repara, că acum e de lcuru, nu după aceea, e aici lucrul, nu atunci când doar capeţi ceea ce ţi-ai strâns. Dacă la viaţa ta, dacă la lucrul dăruirii tale se strică ceva în vremea vieţii trupului, tu să repari aici, acum, tu să stai mereu privind la tine pentru atunci, ca nu cumva să rămână ceva stricat şi nereparat acum, iar rugăciunea să-ţi ceară mereu mila Mea cea pentru atunci,

şi apoi să-ţi iasă înainte rugăciunile cele pentru veşnicia ta cu Domnul, cu îngerii Lui, cu frumuseţile de sus.

O, fiilor, o, fiilor, ce voi face Eu, oare, cu cei care şi-au oprit faptele acestea până la sfârşit, cu cei care n-au mai găsit cu cale să facă celor mai mici ai Mei iubire şi cercetare şi fapte care să fi fost trecute în dreptul lor pentru ziua aceea, în care ei vor avea trecută neprețuire pentru cei de sub crucea Mea cea de azi? O, și ce să mai spun de disprețul cel pentru voi, sau de clevetirea cea răutăcioasă și defăimătoare lucrate de ei, și prin care au gândit că ies ei bine, iar voi rău?

O, așa s-a întâmplat și în vremea trupului Meu, M-au părăsit pe rând doi câte doi și M-au tot părăsit, și n-au înțeles ei cuvintele Mele, ca și cei de acum n-au înțeles, și au fost și sunt dintre cei care n-au avut inima curată îndeajuns și credincioșie și credință care să-i convingă pentru statornicie, o, și s-au ales după multă vreme de stat cu Mine și cu voi, s-au ales pentru vremelnicie și își angajează defăimători peste voi, ca pe vremea aceea, chiar dintre cei care au fost aproape și ei.

O, iată de ce încă de pe atunci spuneam: *«Când va veni Fiul Omului va mai găsi credință pe pământ?»*. Plecau și atunci mulți, plecau doi câte doi și tot plecau, nu rămâneau sub faptele vieții veșnice pentru Domnul ca să aibă ei răspuns bun în ziua slavei Mele, căci aveau gândiri de sine, păreri de sine, doriri de sine, prin care diavolul dezbină pe tăcute pic cu pic, căci inima nu este curată în cei ce gândesc de sine sau au fapte și stări de sine, iar unde nu este gândire la fel, acolo este despărțire chiar prin aceasta.

Iată, fiilor, cel ce nu are de împărtășit mereu sufletul său cu cei cu care viețuiește, acela nu are inima curată nici pentru el, nici pentru cei cu care viețuiește, căci este închis în sine fiindcă are cu ce, cu gândiri și fapte despărțite de gândirea și faptele de obște, și are vedere de sine a lucrurilor, a înțelesurilor, a faptelor, și aceasta face despărțire și de frați, și de Dumnezeu, căci Domnul locuiește unde este unire și unitate între cei de o obște.

Fiilor, fiilor, vorbirea de rău din gura celor ce n-au lucrat pentru calea Mea cu voi până la sfârșit, aceasta este o pedeapsă peste ei, o plată rușinoasă, de care au parte doar cei din lume, cei lumești, cei ai duhului lumii, măi fiilor. Și le spun și lor așa: O, dacă nu-i puteți avea dragi vouă pe cei ce sunt ai Mei, și cu care Eu Mă sprijin pentru multa Mea lucrare, mici în puteri și mici pentru răutate, dacă nu-i vorbiți de bine pentru numele Meu, fiindcă nu puteți să nu-i vorbiți deloc, o, măcar să nu-i vorbiți de rău pentru numele vostru, cum fac toți cei care aruncă defăimare înapoi, după ce își iau apucăturile și pleacă cu ele de capul lor.

Caută unii spre alții cei ce s-au despărțit de Mine și de voi, măi fiilor, o, și se grăbesc să greșească așa până la unul, și nu se tem să greșească împotriva cuvântului Meu, care atât de mult și de amănunțit l-a tot învățat din cer pe cel ce a păşit pe calea aceasta a slavei Mele cuvânt pe pământ.

O, ce bine își pot face apoi cei ce se caută unii pe alții dacă se despart unul după altul de mersul cu Mine? O, nu-și pot face, decât rost de păcat unul altuia prin căinări, prin clevetiri, prin vorbiri deșarte și uitând de greșalele lor și de ale celor ce au greșit înaintea Mea mai înainte de a greși și ei, cei ce și ei pleacă, dând de peste ei mila Mea, povața Mea, aplecarea Mea. O, că mult M-au aplecat cu cele pitite de ei față de cei din jur în mijlocul obștei, și au gândit că Eu sunt orbul și prostul și că nu văd și nu știu, dacă am tăcut și tac. O, dar Eu nu Mă bag în ascunsurile tale, măi creștine fără de minte din cer, și te las așa cum îți alegi să faci și să iubești să faci, iar Eu stau cu ale Mele și cu ai Mei și cu lumina, o, fiule care fugi de lumină. O, fugi dacă așa alegi și vrei. Eu n-am ce să-ți fac, dar acestea te despart de obște și de Dumnezeu și te scot pic cu pic. Numai inima curată față de toți, numai aceasta te scapă de gândirile tale și de faptele lor, și aceasta te ține în credință și în credincioșie și în creștere pentru Domnul până la ziua slavei, când Domnul va sta pe tron de slavă și va da fiecăruia după cum este fapta sa, precum este scris.

Fiilor, fiilor, avem la masă de cuvânt în duminica aceasta pe ierarhul Haralambie, pe cel care a tras spre darul credinței pe mulți, pe mulți, căci cu viața lui măreață i-a îndrumat pe mulți păgâni, atrăgându-i la neamul Meu cel creștinesc, dar tot așa a atras el și mânia celor prigonitori, și care l-au jupuit de piele și de carne pe acest mucenic bătrân de ani, mult peste suta de ani, când tot lucra pe ogorul creștin. N-a scos un cuvânt în vremea durerilor lui pentru Hristos, iar cei care îl păzeau din partea prigonitorilor treceau de partea Dumnezeului lui și primeau și ei moarte mucenicească la fel ca și sfântul Meu, și mulți pe rând veneau spre mucenicie pentru Domnul când vedeau răbdarea lui și chinurile de peste el, în timp ce mai-marele oștirii împăratului se umplea de mânie și se tot umplea, până când el însuși a luat în mâini cârlige și dădea să rănească și să rupă carnea de pe trupul cel chinuit de ei al ucenicului Meu. Dar vai lui, că i-au căzut mâinile ca secerate de la locul lor și, scuipând în obrazul sfântului Meu, i s-a dus gura la ceafă. O, când el a văzut acestea l-a rugat pe sfântul cel bun și blând de iertare, și a fost el vindecat prin rugăciunea sfântului Meu, și s-a vindecat apoi și ranele mucenicului Meu ca prin minune. Iar împăratul vremii a dat poruncă să i se taie capul și să se curme toată această priveliște, care-l înfrunta și îl dezgusta și îl înfuria. Numai că și fiica sa a câștigat pe Hristos prin iubirea de Domnul a marelui ierarh mucenicit, și s-a îngrijit ea apoi de cele ce urmau să fie făcute pentru sfântul Meu cel mare în vremea aceea, și mucenicit sub privirea multora care au câștigat credință și botez și iubire de Domnul.

Și iată, iată iubire de Domnul și o viață lungă de iubire, cu mult peste o sută de ani de iubire de Dumnezeu și de oameni, fiilor! O, și nu cercetează aceasta cei ce nu se apleacă pentru ca să învețe și ei calea vieții, calea iubirii, și nu rătăcirea cărării care duce la viață, o, și se trag mulți spre pieire prin necunoașterea cea pentru viață, fiilor, și iată cum își aleg viața sau judecata cea grea atâția oameni, ca și cei din vremea ierarhului cel sfânt, Haralambie, și care stă acum cu dor să intre la voi, în cartea Mea cu voi, fiilor.

Și binecuvântat să-ți fie popasul în cetatea Mea de cuvânt, o, om iubitor de Dumnezeu, și iubit cu aceeași măsură, și hai, grăiește, că Eu ascult, și ascultă și ei!

— Cu mare aplecare grăiesc, Doamne, cu Tine aici, în cetatea cuvântului Tău din vremea aceasta, dar și cu voi, cei din urmă ucenici ai Domnului nostru Iisus Hristos. Cu mare bucurie mă umplu și cu dulce cuvânt de întărire pentru calea cu Domnul a celor ce sunt și a celor ce vin pe cale la cuvântul cel cu putere în el, și care curge din gura Domnului aici de atât de mulți ani.

Noi, cei sfințiți de Domnul n-avem voie să uităm să lucrăm mereu și mult pentru credința și puterea cea pentru ea a multora care nu văd și nu apucă pe calea împărătească spre împărăția cea pregătită de la întemeierea lumii pentru cei binecuvântați pentru ea prin faptele vieții lor cu Domnul și pentru Domnul, cercetându-L și ajutându-L să poată și să-Și găsească sălaș și viață în mulți, în cât mai mulți dintre cei de pe pământ de peste tot.

O, aveți grijă de voi, copii miluiți și iubiți de Dumnezeu! Voi Îi datorați iubire multă Domnului, că v-a făcut Hristos fii împărătești, neam împărătesc, de care El are atâta grijă, fiilor. O, aveți grijă de Domnul așa cum are El de voi, și faceți-vă această datorie mai mult decât orice ați avea voi de lucrat pentru cetate, pentru poporul Său sau pentru voi. Nu uitați să îndemnați mereu pe poporul cuvântului lui Dumnezeu la iubire multă pentru El și la jertfă de iubire, căci iubire fără jertfă nu este iubire de Domnul. O, și să-și înțeleagă bine datoria cei ce au venit să fie și ei ai Domnului, și nu tot ai lor, cum fac atâția creștini pe pământ, care nu s-au dat cu totul iubirii de Dumnezeu și de semeni.

Aceasta am dorit să vă las povață pe masă în ziua mea de sobor între arhiereii cerului, cei mari ai cerului și ai pământului.

Iar Domnului Îi fac aplecare mare, și-Ți mulțumesc, Doamne iubit, de dragostea Ta cea pentru mângâierea mea între sfinții Tăi, o, și le împart și lor din ea, căci așa sunt cei ce sunt ai Tăi.

— O, iubite slujitor și mare semănător al împărăției Mele peste mulți pe pământ, tu ești și azi, alături de lucrarea Mea de azi, ești lucrător pentru lucrul Meu, lucrător cu harul pe care ți l-am împărțit. Credincioșia ta pentru Mine să fie pildă mare pentru toți cei ce sunt ai Mei în vremea aceasta, iar Eu binecuvintez cuvântul tău ca să pătrundă el cu lucrarea lui în cei ce sunt ai Mei și în cei ce vin și vor veni.

Fiilor, fiilor, Mă pregătesc să vin cu un cuvânt de înviorare pentru cei ce sunt poporul Meu apropiat cu voi. Și apoi Mă pregătesc cu mult cuvânt pentru pecetluirea credinței cea de la sfârșit ca și cea de la început și a cărării ei adevărate, și voi grăi cu tot pământul care are pe el pe cei care iubesc Calea, căci Eu sunt Calea, Eu, și nu omul care-și face cale spre Mine cum voiește el, căci pe pământ sunt mulți care se fălesc cu numele Meu și cu credința lor în Mine, și-i voi întreba pe toți despre credința lor și-i voi sorta la dreapta și la stânga, după cum și-a ales fiecare să le fie viața și credința și cărarea pe care merg, și le voi spune dacă merg sau nu pe calea care duce acasă la Tatăl. O, și nu îi voi lăsa să viseze ce vor ei fiecare, ba le voi spune cum Mă poate omul avea de Dumnezeu al său după voia Mea nu după voia sa.

Și pace vouă acum, fiilor! Nu uitați să stați sub ocrotirea Mea și să învățați bine aceasta, căci vai celor ce nu știu de ajuns de bine statul și păstrarea lor sub ocrotirea Mea mereu!

Vin duminici cu lecții mari în ele purtând, și vom sta cu cartea pe masă și vom împărți din ea după cum va fi trimiterea Mea și lucrul cel de la Mine, căci Eu Mă îngrijesc de tot omul dacă el Mă primește când bat.

Pace vouă! Și cu pacea Mea în voi și între voi să fiți și să lucrați și să împărțiți din ea, fiilor! Eu vă dau, iar voi fiți împărțitori, fiți ca Mine, dați omului pe Dumnezeu, dați cuvântul Meu oamenilor, o, fiilor. Amin, amin, amin.

10/23-02-2020